

การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแหล่งมรดกโลกบ้านเชียง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ศักยภาพของทรัพยากรและรูปแบบการท่องเที่ยว โดยการวิจัยแบบมีส่วนร่วม จากวิธีการศึกษา ๔ รูปแบบ คือ กระบวนการวิเคราะห์ชุมชนแบบมีส่วนร่วม การประชุมเชิงปฏิบัติการการสร้า อนาคตร่วมกัน การประชุมแบบมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ และการสนทนากลุ่มเพื่อสรุปผล. ผล การศึกษาพบว่า ทรัพยากรการท่องเที่ยวในการควบคุมดูแลของพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติบ้านเชียง ประกอบด้วยอาคารสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี หลุมขุดค้นวัดโพธิ์ศรีในและบ้านไทพวน ส่วนทรัพยากรการท่องเที่ยวในการควบคุมดูแลของชุมชนประกอบด้วยร้านค้าสินค้าที่ระลึก จุด แสดงวัฒนธรรมไทพวน จุดสาธิตของวิสาหกิจชุมชนต่างๆ ส่วนรูปแบบการท่องเที่ยวมีความ หลากหลายตามความต้องการและช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยว เริ่มจากจุดท่องเที่ยวพื้นฐานคือ อาคารสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี หลุมขุดค้นวัดโพธิ์ศรีใน บ้านไทพวน จุดชม วัฒนธรรมไทพวนต่างๆ จุดสาธิตของวิสาหกิจชุมชนต่างๆ และศูนย์ร้านค้าสินค้าที่ระลึก โดยมี ผลที่ได้จากการจัดเวทีประชาคมให้นำเสนออารยธรรมโบราณอันขุดค้นพบ ที่มีเอกลักษณ์ของยุค ส่าริดและลวดลายบนภาชนะของชนถิ่นที่อาศัยเมื่อ 5000 ปี ผสมผสานกับวัฒนธรรมไทยพวนของ ชุมชนบ้านเชียงในปัจจุบัน และดำเนินการบริหารจัดการร่วมกันของหน่วยงานต่างๆคือ พิพิธภัณฑ สถานแห่งชาติบ้านเชียง เทศบาลตำบลบ้านเชียง ตัวแทนวิสาหกิจชุมชนและตัวแทนวิสาหกิจ เอกชนในพื้นที่ ภายใต้การสนับสนุนของที่ว่ากรมการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดอุดรธานี องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดอุดรธานี หอการค้าจังหวัดอุดรธานี และหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น การพัฒนาการท่องเที่ยวแหล่ง มรดกโลกบ้านเชียงต้องบริหารจัดการ โดยคณะกรรมการร่วมภาครัฐและภาคเอกชนทั้งระดับชุมชน ระดับภูมิภาคและระดับประเทศ

The development of ecotourism of Ban Chiang World Heritage was conducted and had objectives to study on the potential of resources and the patterns of tourism by using participatory action study (PAS) with 4 technique methods of 1) participatory rural appraisal (PRA), 2) future search conference (FSC), 3) appreciation influence control (AIC) and 4) focus group discussion (FGD). The results of the study revealed that the tourism resources under the administration and control of Ban Chiang National Museum were composed of Somdech phra srinagarindra boromarajonani Building, Watposrinai Excavation and Thai Phuan Village, but community resources under the management and control of community committee were comprised of Souvenir Shops, Thai Phuan Cultural Performance and Community Business Demonstrations. The patterns of tourism were offered in various packages which depended on the needs and durations of the tourists, but there were basically provided by visiting Somdech phra srinagarindra boromarajonani Building, Watposrinai Excavation, Thai Phuan Village, Thai Phuan Cultural Performance, Community Business Demonstrations and Souvenir Shops. The results from public meeting of this community had suggested on the presentation of ancient civilization from the excavated antiques which showed the unique of bronze age and 5,000 year-old ware design of residents including Thai Phuan Culture of current Ban Chiang community, and under the cooperation of the administration and management between many agencies such as the executive staff of Ban Chiang National Museum, Ban Chiang Municipality, Community Business and Private Business Representatives in local area under the promotion of Nonghan District Administrative Office, Tourism Promotion Organization of Udon Thani Office, Provincial Administrative Organization of Udon Thani, Tourism Business Association in Udon Thani, Udon Thani Commercial Chamber and other related sectors. Therefore, the development of eco-tourism of Ban Chiang World Heritage must be administrated under the cooperation committees of government and private sectors including community, regional and national levels.